

A1.Ο Σκριβωνιανός είχε στασιάσει στην Ιλλυρία εναντίον του Κλαυδίου· Ο Πάϊτος είχε πάει με το μέρος του και, όταν σκοτώθηκε ο Σκριβωνιανός, τον οδηγούσαν σιδηροδέσμιο στη Ρώμη. Επρόκειτο να ανέβει σε πλοίο· η Αρρία παρακαλούσε τους στρατιώτες να επιβιβαστεί μαζί (του). Δεν το κατόρθωσε· νοίκιασε ψαράδικο πλοιάριο και ακολούθησε το μεγάλο πλοίο.

Με αυτό το σχέδιο κάποτε εμφανίστηκε ξαφνικά και έπιασε επ' αυτοφώρω τις κομμώτριες. Αν και ανακάλυψε άσπρες τρίχες πάνω στο φόρεμά τους, όμως ο Αύγουστος προσποιήθηκε ότι δεν τις είδε και παρέτεινε το χρόνο με άλλες κουβέντες, ώσπου έφερε τη συζήτηση στην ηλικία (της κόρης του). Τότε ρώτησε την κόρη (του) τι από τα δύο, μετά από μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε: «εγώ πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας πρόβαλλε σε εκείνη ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω ότι δε θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;».

B1.partibus:partium

Milites: miles

Ingentem: ingentiora

Ornatrices: ornatricum

Vestem: veste

Aliis: alius

Sermonibus: sermo

Tempus: tempora

Mentionem: mentioni

Filiam: filiae

Annos: anno

Mendacium: mendaciorum

Quid: quis

Istae: istud

Te: sui

B2.moverat: motu

Fuerat: esset

Occiso: occidisti

Orabat: oremus

Imponeretur: imponi

Conduxit: conduc

Secuta est: sequendi

Intervenit: interveniunt

Oppressit: opprimitote

Deprehendit: deprehendissetis

Extraxit: extrahar

Mallet: malit

Respondisset: respondebunt

Obiecit: obieceremini

Faciant: fecerint

Γ1a.Romam: απρόθετη αιτιατική που δηλώνει κατεύθυνση σε τόπο

Piscatoriam: επιθετικός προσδιορισμός στο naviculam

Aliquando: επισηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο intervenit

Earum: γενική κτητική στο vestem

Vidisse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο simulavit, με ενν. υποκείμενο se (ταυτοπροσωπία – λατινισμός ειδικού απαρεμφάτου)

Tempus: αντικείμενο του ρήματος extraxit

Calvam: κατηγορούμενο στο te από faciant

Γ1β. «ne istae te calvam faciant»: Δευτερεύουσα ονοματική ενδοιαστική πρόταση. Εισάγεται με τον ενδοιαστικό σύνδεσμο ne, επειδή εκφράζει φόβο μήπως συμβεί κάτι ανεπιθύμητο και εκφέρεται με υποτακτική γιατί εκφράζει κάτι το ενδεχόμενο ή πιθανό και επειδή ο φόβος είναι ιδωμένος τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Υπάρχει ιδιομορφία ως προς την ακολουθία χρόνων (συγχρονισμός κύριας-δευτερεύουσας πρότασης): Εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα, διότι το ρήμα εξάρτησης είναι αρκτικού χρόνου (non times).

Γ2α. Arma mota erant a Scriboniano in Illyrico contra Claudium.

Γ2β. cum Scribonianus occisus esset (occiso Scriboniano: γνήσια αφαιρετική απόλυτη, χρονική μετοχή. Άρα θα μετατραπεί σε δευτερεύουσα χρονική πρόταση. Θα χρησιμοποιήσουμε υποτακτική υπερσυντελικού, διότι σύμφωνα με τον κανόνα της ακολουθίας των χρόνων, ο ιστορικός – διηγηματικός cum εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού, όταν υπάρχει εξάρτηση από ρήμα ιστορικού χρόνου (trahebatur).

Γ2γ. Julia respondit patrem se cana esse malle. (απαρεμφατική σύνταξη)

